

De Soroptimist

JAARGANG 87 NR.1 | NOVEMBER 2019

Afrikaanse Federatie

De rek is eruit

Orange the World

Beste Sorores

door Anne-Marie Vreman

Een frisse start. Van mij als president en van ons magazine in een nieuw jasje. Een van de vernieuwingen om aansprekend en bij de tijd te blijven. Maar er is meer werk aan de winkel. Ik verheug me op onze samenwerking!

We gaan de handen uit de mouwen steken. In onze eigen Unie: Nederland, Suriname en Curaçao. We blijven inzetten op vernieuwing van het Soroptimisme. Onze waarden zijn onvergankelijk en universeel. Het vergt in de praktische uitwerking voortdurende dialoog met elkaar en aansluiting bij de belangrijke ontwikkelingen in de samenleving. Wij actualiseren het Soroptimisme, staande op de schouders van de zusters die ons zijn voorgegaan. Dat kan het Uniebestuur niet alleen. Daar hebben we alle clubs bij nodig. En nieuwe clubs, zoals recent in Tilburg. Wij zijn er voor jullie en doen er werkelijk alles aan om de lijnen kort te houden. Een van mijn persoonlijke doelen is dan ook zoveel mogelijk clubs te bezoeken (met mijn twee oren om te luisteren en één mond om te praten). De werkconferentie op 9 november staat voor de deur en dat wordt opnieuw een inspirerende bijeenkomst. Soroptimist International gaat niet alleen over inzet voor anderen, het gaat óók over onderlinge vriendschap en spannende ontmoetingen. Werk aan de winkel ook op Internationaal vlak: Met de vermoedelijke oprichting van de Afrikaanse Federatie in april 2020, kan de global voice for women écht 'global' worden. Internationaal is er veel beweging. Oude orderingsprincipes worden doorbroken en nieuwe connecties ontstaan. Niet alleen als Soroptimisten, maar juist als verbinders in een wereld waar het wederzijdse gesprek onder druk lijkt te staan. Ik zie er naar uit zoveel als mogelijk van jullie persoonlijk te ontmoeten. ■

Cover:
inauguratie club Tilburg

4 Mijn verhaal
Helma Nijssen

8 Lilianne Ploumen over
Orange the World

12 Grenzenloos:
Kuala Lumpur

14 Mensenrechteneducatie

16 Blog: Op de barricaden

20 CAS-Prijs

22 Unieke leden:
Legien Kromkamp

24 Inauguratie club Tilburg
Schering en inslag

26 Zij was ook Soroptimist:
Truus Schröder

29 Mariet bij SI:
Afrikaanse Federatie

30 Classic Young Masters

32 De loopbaan van:
Karin Heijstraten

35 Colofon en Agenda

20

26

30

4

‘Alle petten af voor Afrikaanse pareltjes’ »

door Marga Akkerman

Helma Nijssen wil anderen inspireren aan het roer te staan van hun persoonlijke en professionele leven.

De invulling daarvan vindt zij in Afrika.

“Ruim tien jaar geleden kwam ik in aanraking met SI Club Kisumu in Kenia: prachtige, mooie, vaak ronde Keniaanse Soroptimisten met bovenal een gouden hart. Op verzoek en in samenwerking met Betty Yieke, destijds de Unie-voorzitter, heb ik een training gegeven voor aankomende club-bestuursleden. Het werd een enerverende dag voor ons allemaal, waarbij we veel overeenkomsten vonden tussen Nederlandse en Keniaanse clubs. Later gaf ik op het platteland workshops en trainingen. Daar liep het volkomen anders: dan zit je in een hut of onder een boom en praat je met elkaar over problemen waar vrouwen mee

worstelen: vaak over de vraag: is er wel of geen eten vanavond. Samen met Soroptimisten heb ik prachtige projecten bezocht. Ik werd nieuwsgierig naar het onderwijs. Een boom, met daaronder twee vrouwen die les gaven aan een groep kinderen, bleek een school te zijn. De twee leerkrachten vroegen om steun voor de bouw van een leslokaal.

Professionaliteit

Na terugkeer in Nederland kwam ik in contact met OBS de Nijenoord in Wageningen. Deze school zocht een project in een ontwikkelingsland, bij voorkeur een onderwijsproject. Zij kwamen met € 14.000,- over de brug! Daar kun je

wel een paar klaslokalen van bouwen. Op zo'n moment moet je serieus nadenken hoe je dat professioneel aanpakt. Daarom is stichting Hoog Tijd voor Andersom in het leven geroepen.

Nu staat er een volledig ingerichte basisschool, is er water en goede sanitatie. Natuurlijk staan er boekenkasten van My Book Buddy. Een Keniaanse Soroptimist trainde het schoolbestuur, leerkrachten volgden extra cursussen en het management zette een werkbare strategie uit. Met geld van Nederlandse donoren, steun van deskundigen en adviezen van organisaties als Edukans en Wilde Ganzen”

Seks voor vis

“Inmiddels is er een weeshuis gebouwd, een restaurant en zijn er vele kleine projecten uitgevoerd. We werken aan een project, ‘No sex for fish’. Als je aan het Victoriameer als vrouw vis wilt kopen om te verhandelen, wil de verkoper, in plaats van boter, seks bij de vis. Ik ontdekte dat door toevallige contacten in Kisumu. De vrouwen zijn nu getraind om te onderhandelen zonder seks als betaalmiddel. Ze zijn inmiddels eigenaar van een gemotoriseerde boot en een viskweekvijver. Ze worden steeds meer zelfvoorzienend en zijn in voortdurende dialoog met de mannen. Je ziet ze steeds krachtiger worden. Het is het zo waard om je voor vrouwen als deze in te zetten. Zij vormen mijn grootste inspiratiebron. We zijn nu bezig om elders een tweede project van de grond te krijgen, opnieuw samen met regionale Soroptimisten. Door steeds met vrouwen in dialoog te blijven, kun je veel uitwisselen en voor elkaar betekenen. Ik vind het heel belangrijk dat elk mens zich erkend voelt om wie hij is. Ik zie elk mens als een pareltje op zich. En als je dan ziet wat al die parels voor elkaar krijgen – vaak met eenvoudig middelen - dan neem ik alle petten af die ik heb.” ■

CV

geboren: Oisterwijk 1950

opleiding: Trainingen in Human- & personal development, systeem opstellingen en psychologie.

werk: Vanuit NIJSSenPARTNERS Trainer/Consultant voor levensbeschouwelijke & loopbaanvraagstukken.

getrouwd met: Hankees Smit, 3 kinderen en 10 kleinkinderen

lid van: club Wageningen e.o. (25 jaar) en sinds 2016 van club Bennekom & Beekdal

 A portrait of Lilianne Ploumen, a woman with short brown hair, wearing a red top, against a blue background.

‘Steeds aandacht blijven vragen voor geweld tegen vrouwen’

door Heleen Schoone • foto: Lex Draijer

Tweede Kamerlid Lilianne Ploumen is een boegbeeld van de strijd voor het recht op zelfbeschikking van vrouwen. Zij geeft haar onvoorwaardelijke steun aan ‘Orange the World’.

Irak, de berg Sinjar: de plek waar Yezidivrouwen door IS-aanhangers werden verkracht, waarna ze werden verstoten. Nigeria, het dorp Chibok: tweehonderd meisjes werden in 2014 gegijzeld door Boko Haram, verkracht en gedwongen te trouwen. Seksueel geweld als wapen in oorlog en conflicten. Maar ook in Nederland, op straat en achter de voordeur is geweld tegen meisjes en vrouwen, zegt Lilianne Ploumen, en het komt voor in alle lagen van de samenleving. Haar collega Kirsten van den Hul schreef bijvoorbeeld op 8 maart 2018 op pvda.nl dat ook zij slachtoffer is geweest van huiselijk geweld. Ploumen: “Het is ontzettend belangrijk om te laten weten dat het iedereen kan overkomen en dat het niet jouw schuld is. Dagelijks hebben miljoenen vrouwen en meisjes met geweld te maken, dus er zijn miljoenen redenen om ons hierover uit te blijven spreken.”

Ze verwijst naar de moord op het zestienjarige Rotterdamse meisje Humeyra door haar ex-vriend. “Het is gruwelijk dat zoiets nog steeds voorkomt. Gelukkig spreken heel veel mensen zich daar tegen uit. We moeten zorgen dat daders bestraft worden en dat vrouwen op een veilige plek terecht kunnen. Wanneer een slachtoffer zich uitspreekt, blijkt vaak dat mensen uit haar omgeving vermoedens hadden die ze niet hebben geuit. We moeten onder elkaar durven benoemen wat we zien en durven aan de bel te trekken.”

Nota

De voormalige minister van Ontwikkelingssamenwerking is internationaal bekend door haar verzet tegen het abortusbeleid van Donald Trump en door haar fonds ‘She Decides’ voor veilige abortus, seksuele voorlichting, anticonceptie en kraamzorg in ontwikkelingslanden. Wat doet Ploumen als Tweede Kamerlid voor vrouwen en meisjes? “Wij

Orange the World is de internationale campagne tegen geweld tegen vrouwen en meisjes van de Verenigde Naties. In Nederland voeren naast de Unie van Soroptimistclubs ook UN Women Nederland en Zonta Nederland actie in het kader van deze campagne, onder meer door overheden op te roepen een object oranje uit te lichten tussen 25 november en 10 december.

vragen voortdurend politiek aandacht voor het onderwerp, bijvoorbeeld met de nota 'Geweld achter de voordeur, de schaamte voorbij' die Kirsten van den Hul heeft gebaseerd op ervaringen van slachtoffers van huiselijk geweld, hulpverleners en politie. Er staan voorstellen in voor een betere opvang van vrouwen. Die nota heeft ze aan premier Rutte aangeboden. Zelf heb ik voorgesteld om via de

Veiligheidsraad van de VN sancties op te stellen voor partijen die zich schuldig maken aan seksueel geweld in oorlog en conflicten. Het kabinet heeft geconcludeerd dat het politiek niet haalbaar is. Op mijn verzoek heeft de regering gekeken naar wat er dan wel mogelijk is. Daardoor maakt Nederland zich er nu binnen de EU sterk voor dat seksueel geweld in conflicten wordt opgenomen in het 'Sanctieregime tegen corruptie en mensenrechtenschendingen'. Daar lijkt in Europa steun voor te zijn."

Oranje

Het opheffen van onrecht lukt zelden in één keer, zegt Ploumen. "Het is zaak om aandacht te blijven vragen. Ook daarom vind ik Orange the World belangrijk; het oranje kleuren van gebouwen en het dragen van oranje armbandjes is een krachtig symbool. Door zo'n actie denkt iedereen weer even: doe ik wel genoeg, kan ik meer doen om de rechten van vrouwen te beschermen?" ■

advertentie

STUDIE KEUZE OP MAAT

- ★ **Twijfels over je studiekeuze?**
- ★ **Op zoek naar een passende master of minor?**
- ★ **Overweeg je om je studie voort te zetten op een andere universiteit of in het buitenland?**
- ★ **Of ben je klaar met je studie en twijfel je nu over je volgende stap?**

StudiekeuzeOpMaat denkt graag met je mee.

WWW.STUDIEKEUZEOPMAAT.NL

door Renske Proost • foto: Siem Pepping

▲ Tijdens het lustrumfeest werd een nieuwe manier van begroeten uitprobeerde.

Op 21 september was het 25 jaar geleden dat Club Helmond-Peel-land werd geïnaugureerd. Wat begon als een informele netwerkclub van ondernemende vrouwen uit Asten, bloeide op tot een dynamische Soroptimistclub voor de regio Helmond. De club is nog steeds springlevend met een krachtige mix van vrouwen met diverse achtergronden, leeftijden en beroepen. Dat was aan alles voelbaar tijdens het lustrumfeest! Dat werd gevierd met een middag vol verhalen over sterke vrouwen, die nieuwe

generaties inspireren en aanmoedigen om ook je stem te laten horen. Dagvoorzitter was Tania Heimans, auteur van het boek 'Het huis met de leeuwen', over de schrijfster Corry Kuiper die tijdens het interbellum zelfs voor de Soroptimisten té vooruitstrevend was. Aan de hand van een rareiteitenkabinet nam ze de gasten mee door de avonturen van club Helmond-Peel-land. Historica Els Kloek vertelde over haar 'drive' om vrouwen voor het voetlicht te brengen, haar boeken '1001 vrouwen' en de baanbrekende vrouwen uit de regio Helmond. Prachtig was ook de presentatie van fotograaf

Ahmet Polat over zijn expositie 'Weer Toekomst' van UAF over de mens achter de vluchteling. De middag werd afgesloten met een videobericht van VN-Jongerenvertegenwoordiger Hajar Yagkoubi vanaf de Klimaatop in New York. De 18 jarige Hajar is van de nieuwe generatie waar we als Soroptimisten enorm trots op zijn. Zij vertegenwoordigt de 'global voice for women' waar we allemaal voor staan! Het was een middag vol nostalgie, enthousiasme en energie. Want hoe je het ook went of keert: gelijke rechten en een gelijke positie voor meisjes en vrouwen is geen vanzelfsprekendheid. ■

'Sisterhood' door inspiratie en verbinding

door Ellen-Joy Groosman • foto: Convention Kuala Lumpur 2019

De inspiratie van de SI Convention in Istanbul in 2015 vond ik opnieuw in Kuala Lumpur.

Vier jaar geleden was ik voor het eerst bij de SI convention in Istanbul. Daar heb ik mij voorgenomen om te proberen in 2019 naar Kuala Lumpur te gaan. De verbinding die er is, geeft energie. Je deelt ideeën, je krijgt nieuwe inzichten, je hoort standpunten van vrouwen die je uitdagen om door te denken en door te pakken. De conventie begon op de avond ervoor met een ontvangst door de Nederlandse ambassadeur,

een ontspannen borrel op de ambtswoning, waarbij onze president Nienke Feenstra toelichtte wat onze doelen zijn en hoe wij die realiseren. Hoe awareness, advocacy en action de Soroptimisten wereldwijd verbinden en versterken. De ambassadeur had alsnog de uitnodiging voor de openingsceremonie aanvaard. En dat was wat, die ceremonie. Protocol rond de aankomst van de koningin van Maleisië, vlaggenparade van alle landen met een Soroptimistclub, een denderende speech van de koningin over de noodzaak te blijven opkomen voor de rechten van vrouwen en meisjes en een

oorverdovend trommelspektakel als opening.

Voorrecht

Christina Lamb, Chief Foreign Correspondent Sunday Times vertelde wat je zo kan overkomen in het veld, maar ook over het voorrecht om speciale jonge vrouwen te ontmoeten, zoals Malala, en er mee te mogen werken. Over minderjarige vluchtelingen die in Europa de prostitutie in verdwijnen, over de inzet van seksueel geweld als oorlogswapen en het veroordelen ervan als misdaad tegen de menselijkheid. Quote: als er iets gezegd moet worden, vraag een man; als er iets

gedaan moet worden, vraag een vrouw. De tweede keynote speaker die indruk op mij maakte, was Zainah Anwar, oprichter van Sisters in Islam, een organisatie die zich inzet voor gelijkheid in het moslimhuwelijk, die strijdt tegen kindhuwelijken en seksueel geweld in het huwelijk en tegen vrouwenbesnijdenis. Dat is advocacy, in moeilijke omstandigheden. Quote: I 'm equal in the eyes of God, why not in the eyes of man.

Klimaatdebat

De derde spreker trad op binnen het thema Klimaat en de rol van vrouwen: de Nederlandse oud-minister van milieu

Jacqueline Cramer. Zij riep op om de kracht van de vrouwenorganisaties te gebruiken om ook op het terrein van klimaatverandering een rol te spelen. Het zijn vaak de vrouwen die de gevolgen ondervinden in de voedselvoorziening en de waterhuishouding. Quote: There is no place to dream, we have to survive, nobody can give up. Think globally and act locally. Ook de tweede Nederlandse spreker, Joyeeta Gupta, had een sterk verhaal over de rol van vrouwen in het klimaatdebat en de uitvoering van maatregelen. In andere plenaire voordrachten en in de workshops werd aandacht besteed aan vrouwen in de techniek,

aan vrouwen in leidinggevende posities, aan vrouwen in de waterwereld, aan jonge vrouwen aan de leiding. Er werd uit de vier federaties gerapporteerd over de ondersteunde projecten en over de beide Presidents' Appeals: 'Educate to lead: Nepal' en 'Women, Water and Leadership'. Twee bijeenkomsten werden aangekondigd: 'Bright Past, Brilliant Future' 100 jaar Soroptimist, 1-3 oktober 2021, San Francisco. En de 22ste conventie vindt plaats in Dublin, Ierland, 27-29 juli 2023. Motto: Challenge the Future. Na 12 dagen was mijn hoofd vol met Soroptimistinspiratie, maar vooral met 'Sisterhood'. ■

▲ Tromgeroffel kondigde de opening van de SI conferentie aan.

Naar Myanmar voor advies over vredeseducatie

door Felisa Tibbitts

De regering van Myanmar, heeft de hulp van hoogleraar Felisa Tibbitts ingeroepen om meer aandacht te geven aan vredeseducatie in het onderwijs.

Myanmar, het vroegere Birma, is vooral bekend vanwege burgeroorlog en militaire heerschappij sinds op de onafhankelijkheid van Groot-Brittannië in 1948. Democratische hervormingen begonnen in 2011, inclusief het opheffen van het huisarrest van de voorvechtster van democratie Aung San Suu Kyi. In 2015 waren er landelijke verkiezingen. De transitie is echter niet soepel verlopen. Aanhoudende conflicten met etnische groepen, met name Rohingya-moslims, domineerden het internationale nieuws. In 2018 beschuldigde een VN-rapport de militaire leiders van Myanmar

van genocide, oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid tegen de Rohingya. Het onderwijsprogramma van de regering van Myanmar heeft geen oog voor mensenrechten. Ik was dus verrast toen het lokale UNESCO-kantoor me vroeg om met hen en het ministerie van Onderwijs samen te werken aan de ontwikkeling van regeringsbeleid ten aanzien van vrede en duurzame ontwikkeling in het onderwijs. Dit leek een ander signaal te zijn van de regering om tot een nationaal staakt-het-vuren te komen. In mei hield ik in Myanmar een beleidsseminarie voor meer dan 100 overheidsfunctionarissen, onder wie de minister van Onderwijs, zijn plaatsvervangers, regionale onderwijsbeheerders, leerkrachten en maatschappelijke organi-

saties. De minister zelf ontmoette ik de dag ervoor en hij vertelde over zijn visie op vredeseducatie voor Myanmar: recht op onderwijs in achtergestelde gebieden, inclusief die waar in het verleden conflicten waren. 15% van het onderwijsprogramma mag lokaal worden ontwikkeld, waardoor minderheden les kunnen krijgen over hun eigen cultuur en geschiedenis. Dit zijn zeer positieve ontwikkelingen!

Mijn werk was gericht op het expliciet toevoegen van vrede in het curriculum, zowel thematisch als pedagogisch. In augustus werd de minister van Onderwijs over mijn bevindingen geïnformeerd. De belangrijkste aanbevelingen waren:

- Oprichting van een coördinatiecomité om strategisch advies te verstrekken en de verdere uitwerking van onderwijs voor vrede en duurzame ontwikkeling te vergemakkelijken;
- Ontwikkeling van leercompetenties en doelen voor kennis, waarden en vaardigheden,
- Integratie van onderwijs voor vrede en duurzame ontwikkeling in de nieuwe leerplannen en lerarenopleidingen,
- Ontwikkeling van een bewustmakingscampagne om leerkrachten te motiveren en potentiële weerstand van ouders en gezinnen te verminderen.

In totaal heb ik dertig aanbevelingen gedaan. We zullen zien welke de komende jaren worden overgenomen en hopen dat Myanmar zich blijft ontwikkelen in de richting van vrede, gebouwd op integratie en respect voor de mensenrechten. ■

Prof. Dr. Felisa Tibbitts bezet de Carla Atzema Leerstoel voor Mensenrechteneducatie aan de RUU, gefinancierd door het Algemeen Fonds van de Unie van Soroptimistclubs.

Soroptimare

Ouddorp (Zuid Holland)

Een ideale plek om uit te waaien aan zee met familie of vrienden, maar ook een perfecte locatie om met het bestuur van je club te brainstormen over de toekomst van de club, gevolgd door een wandeling door bijvoorbeeld de Slikken van Flakkee.

Reserveren van Soroptimare kan via www.soroptimist.nl (inloggen) of via een mail aan soroptimare@soroptimist.nl. De beheerders Sarette Bakelaar (0652035291) en Ite Kranse (0187612456), leden van club Goeree Overflakkee geven graag meer informatie.

Gré Kellerhuis

Epen (Zuid Limburg)

Aan de rand van het prachtige Geuldal is het Gré Kellerhuis een mooie uitvalsbasis voor een bezoekje aan Maastricht of Aken of een wandeling door het mooie Geuldal. Het huis biedt ruimte aan 10 personen, dus ook een mooie plek voor een 'verzustersweekend' voor clubleden.

Reserveren van het Gré Kellerhuis kan via www.soroptimist.nl (inloggen) of via een mail aan grekellerhuis@soroptimist.nl. De beheerders Gwenny Smeets (0640555180) en Yvonne Schiffelers (0652331815), leden van club Zuid Limburg geven graag meer informatie.

Op de barricaden

September 2019 • Delfzijl

door Bea Blokhuis

1 Niets veranderd

In feite sta ik al vanaf 2013 in de actie-stand. In 2015 vulden mijn mede-soroptimist Leny de Boer (inmiddels helaas overleden) en ik twee pagina's in De Soroptimist. We vertelden hoe we omgingen met de mijnbouwschadeproblematiek in ons mooie Groningen. Ik vertelde dat er wel veel over materiële schade, maar niet over schade aan mensen werd gepraat. We zijn vier jaar verder. De materiële schade duurt voort, wordt verholpen en komt erger weer terug. Maar ook wat de schade aan mensen betreft is er niets veranderd. Die wordt steeds erger, maar valt nauwelijks op in de stortvloed aan materiële problemen. In 2014 bereikten mijn opmerkingen daarover al het Dagblad van het Noorden. In 2016 trok ik aan de bel bij de gemeente, ik gaf interviews en kaartte de problemen aan. Sinds 2017 twitter ik, om mijn proteststem te laten horen. Deze week naar aanleiding van laksheid van NAM in een toegewezen schadeclaim, waardoor alsnog een kort geding nodig was: ‘.. shame on you @NAMbv. Ook tijdrekken is node-loos toebrengen van psychisch leed.’

2 De rek is eruit

Sinds het artikel van 2015 is er veel gebeurd en tegelijkertijd niets. Ik heb na drie jaar tegenwerking van de kant van NAM eindelijk recent, augustus 2019, de schade uit 2016 vergoed gekregen. Maar een nieuwe schademelding loopt helaas alweer. Binnenkort ga ik een jaar mijn huis uit: het moet ook versterkt worden. Maar wat erger is: de psychische schade in het gebied neemt toe. Huisartsen en geestelijk verzorgers luiden al lange tijd de noodklok. Als docent merk ik het bij sommigen van mijn leerlingen. Zij verliezen hun houvast en zicht op de

toekomst. Door telkens wisselende toezeggingen van NAM en overheid aan hun ouders over wel of niet versterken van huizen, wel of niet slopen van huizen. Door verhuizingen naar tijdelijke ‘wisselwoningen’, vaak zonder hun eigen spullen, soms ver van vriendjes en sportclub en waarbij ‘tijdelijk’ soms wel erg lang duurt. Als ouders daardoor van slag raken, raken hun kinderen het des te meer.

3 Een zorgeloze jeugd?

De afgelopen jaren raakt de psychische schade mij steeds meer, met name bij kinderen. In april, na bijna een jaar van procederen tegen weer een nieuw gasbesluit van minister Wiebes, nam ik het woord in Den Haag bij de Raad van State. Ik benadrukte de psychische schade aan kinderen. Bij sommigen viel de hele middelbare schooltijd samen met de periode tussen de twee zware bevingen van Huizinge in 2012 en Zeerijp in 2018. Psychische schade die van invloed was op hun schoolprestaties. RTVNoord zette mijn toespraak op de site. NPO radio 1 riep mijn verhaal uit tot speech van de maand april. Dan hoop je dat het helpt. De Raad van State verwierp vervolgens inderdaad het gasbesluit, maar niet vanwege de kinderen! De gevoelloze reactie van de RvS was dat als de kinderen problemen hadden door de gaswinning, dat ze dan zelf maar in beroep hadden moeten gaan tegen het gasbesluit. Zien jullie dat voor je, mede-Soroptimisten? Alle Groningse kinderen als kleine Greta Tunbergs op de barricade? Nee: ze zouden moeten kunnen genieten van hun jeugd en wij, volwassenen, moeten onze stem blijven verheffen in het belang van de kinderen van Groningen. Ik zal dat in elk geval blijven doen.

Muziek voor vluchtelingen

door Claudie Douwes Dekker

Op 22 juni organiseerde club De Bilt-Bilthoven een benefietavond om geld in te zamelen voor 'Connect by Music'. Deze organisatie zorgt voor muziekonderwijs voor kinderen in vluchtelingenkampen in Griekenland. Connect by Music koopt instrumenten en organi-

seert ruimtes. Muziektherapie blijkt van grote waarde voor getraumatiseerde vluchtelingen. De avond begon met een lezing door Soroptimist en docent klassieke talen Alwine Reinink over 'Wondergenezingen in Epidauros'.

Al in de Griekse Oudheid hadden men oog voor de genezing van

heel de mens: lichamelijk en psychisch. Daarna volgde een recital door violist Jeroen de Groot en pianist Brook Cuden. Jeroen de Groot is medeoprichter van Connect by Music en geeft regelmatig muzieklessen in de vluchtelingenkampen. Wij waren trots hem € 2.000,- te kunnen overhandigen voor dit mooie doel.

Tuinfestival voor Ghana

door Riet Fennema

Een tuinfestival op 24 augustus van club Hattem-Epe bracht € 5.500,- op voor het project 'Food for Life' in noord-Ghana. Het lokale hospitaal aldaar wil aandacht voor herstellende voeding en zoekt daarvoor financiële steun in Nederland. Ondervoeding is een groot en structureel probleem. Dit leidt direct tot spierslapte, longaandoeningen, ontstekingen, ernstige weerstandsvermindering en kindersterfte. In de prachtige tuin van Huize Jerwold - eigendom van één van onze leden - genoten de ruim 140 gasten van een vegetarische maaltijd en de zigeunermuziek van 'Ogto Gadje'. Een begrip de Romataal die staat voor acht burgers, in de zin van acht niet-zigeuners ('gajes'). De opdracht van de veilingmeester om met de veiling (artikelen en diensten beschikbaar gesteld door plaatselijke ondernemers) zoveel mogelijk geld op te halen was geslaagd. Er waren dan ook zeer aantrekkelijke uiteenlopende stukken ingebracht van sieraden, en een overnachting in een B&B tot een tuinadvies.

Een tuinenreis naar waterrijk Friesland

door Ank Peterink, Ally de Vries en Lucy Oude Elferink

Je denkt bij Friesland vooral aan water en boten, maar aan tuinen? De organisatoren Carla de Jonge en Tinie Veenstra lukte het toch weer een fantastisch programma in elkaar te draaien. Via hoge dijken en smalle dorpsstraatjes kwamen we heel wat parels tegen: mooie historische dorpen met stijlvolle woonhuizen en oude kerkjes met rijk interieur, maar ook smaakvol gecomponeerde privé-tuinen, de landgoederen en bijzondere kwekerijen.

Het accent lag dit jaar op tuinen aangelegd door de beroemde tuinarchitecten Lucas Roodbaard (1782-1851) en Gerrit Vlaskamp (1834-1906). Kennis met werk van Roodbaard maakten we bij de Fogelsangh State in Veenklooster en het landgoed Oranjestein in Oranjewoud. Tuinen van Vlaskamp zagen we in het karakteristieke dorpje Mantgum maar we bezochten ook zijn belangrijkste werk, het Wilhelminapark in Sneek. De tuin die we tijdens deze reis als eerste bezochten lag in Lemmer en was van Piet Oudolf. Natuurlijk bezochten we

ook eigentijdse tuinen en kwekerijen. Zoals Lianne's Siergrassen in De Wilp met zo'n 350 soorten siergrassen. En Kwekerij Kabbes, midden in het Friese landschap in Suameer, was een parel.

Naast tuinen was er aandacht voor andere zaken. We waren te gast bij club Friesland Zuidwesthoek, we bezochten kerkjes, maakten een avond-boottocht

op het prachtige natuurgebied de Alde Feanen. Dit jaar waren de deelnemers afkomstig van 12 verschillende clubs, zowel oudgedienden als nieuwelingen.

Ook in 2020 is er weer een tuinenreis: begin juni vier dagen naar het Groene Hart. Als je belangstelling hebt: stuur dan een e-mail naar cjdejonge@kpnplanet.nl.

uitreiking op 2 april in Amsterdam

NIEUWE PERSPRIJS PLAATST VROUWEN OP VOORGROND

door Esther Krista Bos • foto: Gijs Haak

Een werkgroep van vijf Soroptimisten is al enkele maanden bezig met de organisatie van een persprijs voor een journalistieke publicatie over vrouwenrechten, de Carla Atzema Soroptimist Prijs.

▲ V.l.n.r. Lydia Bongenaar, Helma Coolman, Marion Meijs, Anne-Marie Vreman en Fifi Visser.

De prijs is € 25.000,- en een blijvende herinnering. Voorzitter van die werkgroep is Lydia Bongenaar van club Eindhoven. Ze vindt het een spannende periode, want "we doen iets wat we nog nooit gedaan hebben."

Hoe is dat voor jou om zo'n grote prijs uit te reiken?

"Je kent toch de uitdrukking van Pippi Langkous 'ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan'. Zo voelde ik me toen ik 'ja' zij tegen deze werkgroep. Het is een grote prijs en we willen het de aandacht geven die het verdient. Daar komt heel wat bij kijken. Hoe organiseer je zo'n prijs? Hoe geef je er bekendheid aan? En hoe bepaal je wie de prijs verdient? Dat zijn vragen waar de CAS-werkgroep zich nu over buigt.

Hoe is het idee voor de prijs ontstaan?

De Soroptimisten willen dat het geluid van vrouwen een beter podium krijgt. We weten dat we volwaardig zijn en gelijke rechten hebben, maar die staan toch onder druk. Vrouwenrechten mogen best meer aandacht in de media krijgen. Zo ontstond bij het Algemeen Fonds, dat de erfenis van Carla Atzema beheert, het idee om journalisten te steunen die met een spraakmakende publicatie aandacht hebben gevraagd voor de positieverbetering van vrouwen. We reiken een grote prijs uit; daarmee stimuleren we journalisten en werken we aan onze naamsbekendheid.

Voor wie is die prijs?

De prijs is bestemd voor een vrouwelijke óf mannelijke journalist die zich met zijn publicatie inzet voor een betere positie van vrouwen. Dit kan een documentaire zijn, een boek, een artikel, een column of een blog. Elk journalistiek product komt in aanmerking. Het moet de afgelopen twee jaar gepubliceerd zijn in het Nederlands en het moet breed verspreid zijn. Dus ook journalisten uit bijvoorbeeld Suriname en Vlaanderen kunnen meedoen.

Hoe zorg je voor aandacht voor deze prijs?

Wij hebben organisaties van en voor journalisten en instanties met journalisten in hun netwerk benaderd om deze prijs onder de aandacht te brengen. We gaan de prijsuitreiking groots vieren. We hebben straks plek voor 200 gasten en we hebben een fantastische vakjury onder voorzitterschap van Adelheid Roosen.

Kunnen mensen zich nog aanmelden?

De inzendingstermijn is gesloten op 1 november. We hebben diverse aanmeldingen. De jury gaat zich de komende maanden beraden en op 2 april is de prijsuitreiking. Daar zijn ook Soroptimisten welkom.

Je bent enorm enthousiast

Ja, ik ben trots op deze prijs. Dat wij Soroptimisten, dankzij Carla Atzema, zo'n substantiële prijs kunnen uitreiken om aandacht voor vrouwenrechten te vragen. Ik ben ook trots dat we op deze manier bekendheid geven aan het Soroptimisme en waar we voor staan. Het is toch prachtig dat mensen ons weten te vinden en onze website hebben opgezocht om zich aan te melden voor deze prijs. ■

de JURY

Adelheid
Roosen

Renée
Römken

Sinan
Cam

Adrienne
Vriskoop-Sterk

Willem
Groeneveld

Legien Kromkamp gelukkig Uniek Lid

door Dietlindt Seijsener • foto: Karin van de Kar

Legien Kromkamp uit Ambt Delden, al veertien jaar Soroptimist, is vorig jaar Uniek Lid geworden. Je bent dan lid van de Unie maar niet aangesloten bij een club. Momenteel zijn er dertig Unieke Unieke leden.

Voor Legien was het de ideale oplossing voor een ingewikkelde situatie.

Waarom besloot je Uniek Lid te worden?

“Nadat een grote groep leden van club Twente besloot door te willen gaan zonder banden met de Unie was er gelukkig een klein aantal dat wel Soroptimist wilde blijven. Maar in een kleine groep wordt overeenstemming over aanpak en inzet heel persoonlijk. Ik had een andere manier van hernieuwen van de club voor ogen dan de andere vier leden en daarom zijn we in goed overleg uit elkaar gegaan. Als Uniek Lid kan ik toch volop meedoen met de Soroptimisten.”

Wat mis je als Uniek Lid en hoe blijf je toch betrokken?

“Ik heb binnen de Unie een breed speelterrein. Gelukkig kan ik mijn ervaring en alle contacten die ik kreeg als een van de organisatoren van Syrië Back2School gebruiken. Ik help sommige vrouwen die heel druk zijn met hun werk binnen de Unie met hand- en spandiensten, probeer Orange the World in mijn gemeente zichtbaar te maken (daar komt de kleine club niet aan toe), hoop voor de Werkconferentie in november een workshop ‘Kies een vrouw’ mee te organiseren. Verder heb ik een paar vaste klanten voor de chocoladeletters voor School for Justice.

Ik mis de clubbijeenkomsten wel maar club Twente heeft ‘dochters’, Almelo en Enschede, en

zelfs ‘kleindochter’, Dunya, en die organiseren vaak leuke avonden waar ik me welkom voel.”

Kun je iets vertellen over jouw idee om samen een project voor Unieke leden op te pakken?
Eerst moeten we weten wat de Unie gaat doen met het fenomeen Unieke Leden. Oorspronkelijk geldt die ‘status aparte’ voor twee jaar maar misschien moet dat anders. Op de werkconferentie overleggen we met elkaar hoe we verder gaan en of we dingen samen kunnen en willen doen. Zelf zou ik me met de andere Unieke leden willen inzetten voor een fondsenwervingsdoel. Daarvoor kan ik dicht bij huis blijven: we hebben al jaren sterke banden met een kinderreus in Kawambwa, in Zambia, <https://kacema.nl/>. Samen met een vriendin heb ik daarvoor tien

jaar geleden de fondsen bijeengebracht, zij voor de bouw en ik voor de eerste vijf jaar aan kosten voor kleding, medicijnen, onderwijs en alles wat nodig is om kinderen een goed thuis te geven. We begonnen met tien kinderen, nu zijn er 43. Nu willen we een studiefonds oprichten voor de kinderen die een HBO- of universitaire opleiding willen volgen. Meisjes met een goede opleiding kunnen in Zambia ver komen. Ik zou met andere Unieke leden een plan willen maken hoe we het studiefonds kunnen ‘vullen’. Maar uiteraard zouden de Unieke leden samen over een project moeten beslissen.”

Legien hoopt andere Unieke Leden enthousiast te krijgen voor dit idee. Als je wilt meedoen, laat het haar weten via legienk@gmail.com. ■

Schering en Inslag Tilburg is onze honderdste club

door Mado Remkes • foto's: By Maren Photography

Het is een feit, Soroptimist Club Tilburg, Schering en Inslag, mag i.o. achter haar status schrappen, we zijn officieel opgericht! Hoewel de inauguratie op zaterdag 28 september plaatsvond, begon ons feestelijk programma op vrijdagavond.

De aftrap vrijdagavond met een kleine groep van nationale en internationale genodigden startte met een rondleiding in de nieuwe trots van Tilburg, de onlangs geopende LocHal. Een voormalig reparatie- en onderhoudsstation van de Nederlandse Spoorwegen, nu de openbare bibliotheek. Een combinatie van oude industriële architectuur met innovatieve ontwikkelingen. Daarna hebben we samen gekookt en gegeten bij een van onze clubleden thuis. Zaterdagochtend zijn we al vroeg gestart met ons officiële programma in het Tilburgs Textielmuseum. Tilburg heeft een lange geschiedenis met textiel, onze clubnaam en clublogo verwijst daar ook naar.

In een besloten bijeenkomst passeerde een jonge vrouwelijke notaris de akte waardoor we formeel zijn opgericht. De charterbijeenkomst, onder leiding van Europees President Christine Cromwell-Ahrens, die daarna plaatsvond was openbaar en we mochten veel gasten verwelkomen. De kaarsceremonie was erg bijzonder. De kaarsen werden aangedaan door onze eigen kersverse clubpresident M. Caroline Vos voor onze eigen club, Nienke Feenstra, als Uniepresident voor Nederland, Suriname en Curaçao, Christine Cromwell-Ahrens voor SI Europa en door Mariet Verhoef-Cohen voor Soroptimist International. In verband met de brandveiligheidsvoorschriften moesten we ledkaarsen gebruiken. Daardoor konden wij die kaarsen in de clubkleuren van de Soroptimisten (blauw en geel) én in de extra kleuren van Tilburg (groen en oranje) laten bran-

den, waardoor deze ceremonie een dubbel symbolisch tintje kreeg. Na de charter en de lunch was er een symposium, dat aansloot bij deze bijzondere datum: op 28 september werd ook het 100 jarig algemeen kiesrecht in Nederland gevierd. Daarmee was het vrouwenkiesrecht een feit hetgeen destijds een enorme stap in de vrouwenemancipatie bewerkstelligde. Onze eerste spreker was Hanne van Aart, burgemeester van de gemeente Loon op Zand. Zij vertelde aan de hand van een persoonlijk verhaal over de positie van vrouwen over de afgelopen honderd jaar. Daarna kwam Soroptimist Esther Mollema, deskundig inzake diversiteit en inclusie. In haar lezing toonde Esther aan dat er nog steeds veel onbewuste vooroordelen bestaan ten aanzien van vrouwelijk leiderschap, zowel bij vrouwen als bij mannen. De derde spreker, Elles van Veghel, vertelde ons over het

Textielmuseum. Zij gaf een kijkje op de rol van vrouwen en meisjes in de textielindustrie en in de textiele vormgeving. Tijdens de informele borrel in het Textielcafe was er aandacht voor ons goede doel, de bouw van een schoollokaal in Kibandaongo, Kenia. Hiervoor zoeken we nog steeds donateurs, dus mocht u willen bijdragen, dan kan dat via www.medischcentrumkenia.nl. Deze dag hebben we maar liefst € 4.000,- bijeengebracht voor dit mooie doel. We kijken terug op een geweldig weekend. Met veel vrouwkracht hebben we onze schouders eronder gezet en ieder clublid heeft hieraan op eigen wijze bijgedragen. Onder prettige begeleiding van onze 'godmother' Manuella Nering Bögel, zijn we nu een hechte club geworden met bestaansrecht. We zijn er trots op dat we nu écht bij deze mooie groep vrouwen, wereldwijd, mogen horen. ■

Architect naast Gerrit Rietveld

door Ineke van Hofwegen • foto's: Stijn Poelstra

Truus Schröder, een naam die niet meteen een bel doet rinkelen totdat je die koppelt aan de naam Rietveld.

Zij was het die samen met Gerrit Rietveld het Rietveld Schröderhuis ontwierp, nadat haar man Frits Schröder in 1923 overleed. Zij was toen 34 jaar oud; een bijzondere vrouw met een open, vrije geest die uit het conservatieve denken over wonen van begin 20ste eeuw durfde te stappen om haar eigen weg te volgen. Een weg, waarin het mogelijk was om vanuit haar praktische en moderne geest zonder opleiding in die richting aansluiting te vinden bij de kunstwereld van De Stijl en naast Rietveld ook erkenning te krijgen als binnenhuisarchitecte en medeontwerpster van het Rietveld Schröderhuis in Utrecht. Haar verhouding met Rietveld was bijzonder. Wie daarover meer wil weten moet beslist het boek 'I love you Rietveld' van Jessica van Geel lezen. Zij inspireerden elkaar: 'Ik bewonder jouw verwondering'; zo omschrijft

Rietveld hun samenwerking. Gerrit ontwierp de buitenkant, maar kwam er door Truus al snel achter dat ze eigenlijk binnen moesten beginnen. Zij wilde vanuit de woning contact met de natuur. Het huis moest licht en open zijn. 'Op vogelhoogte voel ik me veilig', gaf ze aan. Dat maakte dat zij er voor koos ook de woonkamer op de eerste verdieping te plaatsen. Overdag werden de muren van de slaapkamers opzij geschoven, zodat er een grote leefruimte ontstond. In haar woonplaats werd in 1930 Soroptimistclub Utrecht opgericht. Zij meldde zich meteen; niet vanuit echt feministische idealen, maar wel vanuit de gedachte dat vrouwen als 'vakvrouwen' erkenning dienen te krijgen. Binnen het Soroptimisme vond zij hiervoor gehoor.

Truus heeft 60 jaar in het Rietveld Schröderhuis gewoond, waarvan 7 jaar samen met Gerrit Rietveld, die na de dood van zijn vrouw bij haar in trok. Rietveld overleed in 1964, Truus 21 jaar later op 95-jarige leeftijd. Vaak was ik langs het Rietveld Schröderhuis gereden met het voornemen er toch eens binnen te stappen. Nu heb ik het gedaan en ik heb genoten van de inventiviteit, die je in het hele huis terug vindt. ■

Bronnen:

- 1001 vrouwen in de 20ste eeuw van Els Kloek
- I love you Rietveld van Jessica van Geel
- Video informatieruimte Rietveld Schröderhuis

Foto's:

Rietveld Schröderhuis, collectie Centraal Museum, Utrecht

door Ghyslaine de Ridder

Sportclub Only Friends Achterhoek, voor kinderen en jongeren met een beperking of een chronische ziekte, heeft er een tweede racerunner bij. De nieuwe loopfiets werd 6 juli aangeboden door club Doetinchem - IJsseloever. Een kleine twee jaar geleden werd Only Friends Achterhoek opgericht. Het is een multisportvereniging waar gewerkt wordt vanuit de behoefte en belevingswereld van de jonge sporters en waar uit wordt gegaan van hun mogelijkheden. Voor kinderen met bijvoorbeeld cerebrale parese is een racerunner ideaal. Ze kunnen zelf sturen en bewegen, hebben zelf de regie in de hand en dat verhoogt hun zelfvertrouwen. Onze voorzitter Ankie Beugel feliciteert de jongens met hun nieuwe aanwinst en wenst ze er veel rij-plezier mee. Onder toeziend oog van vier leden van onze club leggen twee jongens hun parcours af. Geweldig mooi om te zien hoe de jongeren genieten van deze nieuwe aanwinst.

Club Gouda helpt met 'Edutainment'

door Lokje Coenegracht

Club Gouda e.o. werkt aan preventie van kindhuwelijken in Pakistan door ondersteuning van Oxfam Novib en lokale organisaties. Doel is de toegang tot onderwijs voor meisjes en vrouwen te vergroten, waarmee ze economisch zelfstandiger worden, minder kwetsbaar worden voor geweld en een betere toegang hebben tot goede gezondheidszorg. Op het platteland blijkt 'Edutainment' succesvol, het samenvoegen van educatie en entertainment. Midden in het dorp worden eenvoudige toneelstukjes opgevoerd in plaatselijk dialect. Ook hoorspelen op de radio zijn een belangrijk medium. Uit onderzoek blijkt dat meningen over kindhuwelijken langzaam veranderen. Verder worden er 'informal schools' opgericht waar kinderen dicht bij huis leren lezen en schrijven. Geen lange afstanden, wat onveilig kan zijn of gewoon te ver. Een ander doel is voorzien in eenvoudige, degelijke fietsen. Wij beginnen aan het laatste jaar van dit project. Als Oxfam Novib na 2020 weer subsidie krijgt van Het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken en door kan gaan, ligt ons projectplan klaar voor andere clubs ter overname.

AFRIKA KRIJGT EEN EIGEN FEDERATIE!

door Wanda Peters

Bij haar aantreden beloofde SI-president Mariet Verhoef zich te zullen inzetten zodat de eigen Federatie voor de Soroptimistclubs in Afrika van start kan gaan. Inmiddels is het bijna zo ver! Als de Afrikaanse clubs ermee instemmen en het ledental nog ietsje groeit, zal tijdens het congres in Abidjan in april 2020 de Soroptimist International Africa Federation (SI AF) worden geïnaugureerd.

Afrika kent Soroptimistclubs sinds 1959 en nu zijn er ruim 100 in 26 landen. Zij zijn langs de lijnen van de voormalige koloniale grenzen aangesloten bij de Federaties van Europa (SIE) of Groot-Brittannië en Ierland (SIGBI). Al vanaf 1987 wordt gewerkt aan een Afrikaanse federatie. In 2012 werd de SI Future Africa Federation (SIFAF) opgericht en ging een Task Force aan de slag om te voldoen aan de eisen voor een nieuwe Federatie, zoals het opstellen van statuten en een strategisch plan en het vormen van administratieve, financiële en communicatieve infrastructuur. En het werven van nieuwe leden om het vereiste minimum van 2000 leden te bereiken. Mariet en haar SIFAF commissie waren de afgelopen twee jaar nauw betrokken bij alle stappen. Mary Muia uit Kenia (foto), voorzitter van de Task Force 2018-2020, weet zeker dat het gaat lukken. 'We zijn er bijna, want de clubs zijn aangemoedigd om elk minstens één nieuw lid te werven, en er zijn tien clubs in oprichting. Dus kom naar het congres in Abidjan in 2020 en vier met ons mee!'

TOP-MUSICI MET ONDERNEMINGSZIN

door Coosje Hoekstra • foto: Foppe Schut

De Stichting Classic Young Masters, financieel gesteund door het Algemeen Fonds, biedt ontwikkelingskansen aan talentvolle jonge musici.

Een van hen is saxofoniste Deborah Witteveen uit Oldebroek – nu studente in Amsterdam – die daardoor haar muzikale carrière kan uitbouwen. “Als je je brood wilt verdienen als musicus moet je heel goed kunnen spelen, maar ook persoonlijk stevig in je schoenen staan”. Dankzij een jaarlijkse bijdrage van € 15.000,- van het Algemeen Fonds (uit de erfenis van Soroptimist Carla Atzema-Looman) kan de stichting CYM haar werk doen. “Die bijdrage is bedoeld voor vrouwelijke musici en daarmee hebben we Deborah een traject-op-maat kunnen bieden. Mede daardoor heeft ze al een geweldige muzikale carrière kunnen opbouwen met bijvoorbeeld optredens met het Nederlands Blazers Ensemble in het Concertgebouw in Amsterdam”. Deborah: “Ik heb als Classic Young Master ontzettend mooie dingen kunnen doen: een persoonlijk coachingstraject en ik heb twee saxofoons kunnen aanschaffen. Een prachtige sopraansax en een baritonsaxofoon. Heel dure instrumenten, die ik zonder de steun van de Classic Young Masters en andere stichtingen nooit gehad had”. Het muzikale talent van Deborah en de coaching van de Stichting Classic Young Masters zijn een gouden combinatie. Deborah speelde saxofoon in het jongNBE, de kweekvijver van het Nederlands Blazers Ensemble. Haar laatste wapenfeit is de plaats die ze als bariton-saxofoniste heeft veroverd in het Ardemus Quartet. “Volgende maand spelen we in het Concertgebouw. Ik kan nu met een combinatie van werkzaamheden een goede boterham

verdienen”. Deborah Witteveen is enthousiast over de stichting Classic Young Masters. “We vormen met alle laureaten één grote familie en Maria is de moeder”. Maria Croese uit Dordrecht is de bevlogen oprichter en directeur, die als een duizendpoot de benodigde financiële partners weet te vinden, de contacten onderhoudt en ook de begeleidingswegen van de jonge laureaten uitstippelt. “Ik ben zelf opgeleid als zangeres en heb ervaren hoe beperkt het is als je afhankelijk bent van je ene docent. Daarom ben ik gestart met de stichting Classic Young Masters”.

SS Rotterdam

Het familiegevoel van de Classic Young Masters is zichtbaar en hoorbaar op het jaarlijkse laureatenconcert op de ss Rotterdam. De deelnemers vormen ensembles en worden overdag begeleid door professionals, uitmondend in een avondconcert voor publiek, dat onder anderen bestaat uit familie. Ook sponsors en vertegenwoordigers van andere orkesten zijn er graag bij. Oprichter/directeur Maria Croese roemt de samenwerking met de Soroptimisten Sabine Schläferleit, Cassandra Rienstra en Karin Jense. “We hebben een jaar lang gesprekken gevoerd. Die verliepen bijzonder prettig en de dames zijn altijd heel betrokken gebleven. Ook met het huidige bestuur, Adrienne Vrisekoop en Lyda Smits, zijn de contacten erg plezierig”. De jaarlijkse bijdrage van het Algemeen Fonds loopt tot en met 2020. ■

Karin Heijstraten wil vooral creëren

door Dietlindt Seijsener • foto: Karin van de Kar

Voor Karin kwam de beroepskeuze in haar vijfde jaar VWO.

“Na de Havo bleek al snel wat ik *niet* wilde. Ik heb dat jaar gebruikt om me goed te informeren over een aantal studies”.

Het werd de Rijks Hogere School voor Tuin- en Landschapsinrichting (nu Van Hall Larenstein). Het doel: “creëren”! “Na mijn afstuderen kon ik aan de slag bij een groot hoveniersbedrijf. Daar heb ik veel geleerd over structuur: als je de basis op orde hebt, kun je gedegen aan de slag. Maar de grote verandering, of eigenlijk ‘eye-opener’ kwam bij mijn volgende werkkring: een adviesbureau gericht op beheer én organisatie van de buitenruimte. Dat hoort

bij elkaar en zijn niet twee losse onderdelen. Dat voelde als thuiskomen. Die dachten net als ik. Ik kon er mede-eigenaar worden, maar...” Ze laat een pauze vallen: “Toen kwam Maleisië.” De eerste wereldreis van de familie. “We hadden een kleintje van een jaar en ééntje op komst. Ik had een vriendin in Maleisië, bij wie we op bezoek zouden gaan. Na een jaar zijn we vertrokken. Het idee was dat we ze nu nog makkelijk onder de arm konden nemen. Mijn man ontmoette daar een kennis en kon er aan de slag. Ik vond er ook snel een baan. Maar Maleisië is minder ‘mañana,

‘IK BEN EEN RADERTJE,
MAAR ZORG OOK VOOR
EEN BEETJE OLIE’

mañana, dan wij dachten. Dat was in 2002 al een 24/7 metropool. En met inmiddels twee kleintjes wilden we meer tijd.” “Terug in Nederland, 2006, kon ik terecht bij mijn laatste werkgever, maar ik merkte dat ik zelfstandig wilde werken, beter voor mezelf wilde zorgen. Samen met man Erik startte ze in 2006 bedrijf ‘Adrem Groenmanagement’. Karin: “Mijn werkveld beweegt zich van beheerder tot kwaliteitscoördinator, van coach tot trainer en van beleid tot beeldsystematiek.

Meehelpen tot iets te komen. Samen met mensen werken. Daar word ik blij van!” Op de scheidslijn van de basisschool naar het voortgezet onderwijs van de jongste zoon kwam dan de tweede wereldreis: 11 maanden, 4 continenten en 22 landen: Latijns Amerika, Oceanië en zuidelijk Afrika. Eén grote leerschool. Karin en Erik moesten al snel hun reis-ambities bijstellen, accepteren dat de behoeften van kinderen anders zijn. Ze lieten de kinderen ook dingen regelen, zoals een camping of vervoer zoeken. Dingen die je niet zo snel op school leert. Zo probeerden ze zoveel mogelijk als ‘locals’ te reizen, zoals die keer tussen vrouwen uit Zambia die in Johannesburg stoffen inkopen voor de verkoop thuis. Zo’n lange periode samen is ook zoeken naar een nieuw evenwicht; 24/7 samen op reis is niet hetzelfde als met elkaar in een huis wonen. Terug in Nederland bleek werk vinden niet zo eenvoudig. Karin: “Ik had een gevoel van doelloosheid. Dus ben ik tijdelijk als postbode gaan werken: elke dag in elk geval twee uur dat ik iets moest doen. Zelfs hier kon ik het ‘organiseren’ niet stoppen; ik kreeg een adres zonder brievenbus zover dat er nu wel eentje hangt.” Al snel was er zoveel werk vanuit hun bedrijf Adrem, dat ze het PostNL-tenue aan de wilgen kon hangen. Creëren – het blijft deel van Karin. Kijk maar eens op het laatste project dat ze samen met man Erik net heeft ‘afgerond’: <https://indebuurt.nl/gouda/wonen/woning-van-de-week/binnenkijken-bij-karin-en-erik-55025/>. Karin is lid van La Rivière, club Gouda e.o. ■

advertentie

TIJD VOOR EEN CARRIÈRESWITCH OF PROMOTIE MAAR IETS WEERHOUDT JE?

Ambitie zat, vaardigheden ook. Ontdek wat jou weerhoudt, krijg inzicht in je ambitie en kansen. Binnen 1 jaar zet jij de stap!

Excellent-She

Voor vrouwelijke managers die verder willen, maar niet verder komen.
Bel Lyda Smits 06 51 26 36 44 | excellent-she.com

25

door Marja van de Nes

Club Lisse-Bollenstreek en de Soroptimisttulp vierden hun 25e verjaardag. En dat is geen toeval! Club Lisse-Bollenstreek verzamelde zich voor het feest in een strandtent in Zandvoort, die in de Soroptimistkleuren was versierd. Met een heuse strandjutter als gids trokken we er vervolgens op uit om van alles dat was aangespoeld te 'jutten'. De strandjutter wist er veel over te vertellen bij een juttersdrankje. Een inauguratie van nieuwe leden maakte de dag, die werd besloten met een BBQ, nog feestelijker! Een toast werd ook uitgebracht op de Soroptimisttulp, die ook 25 jaar is geworden. Hoe de tulp, die het visitekaartje van Club Lisse-Bollenstreek is, werd 'geboren', kun je lezen op de clubpagina Lisse-Bollenstreek op soroptimist.nl.

door Angeline Waltman

Club Beneden Maas ondersteunt al enkele jaren de pre-school Monte Kids Daycare in Bishop Lavis, een township in Kaapstad. Ons clublid Ineke van den Berg heeft een directe relatie met de school. Ineke is een onmisbare organisator van de Boekwinkel in Schiedam waar de steun aan Monte Kids gegenereerd wordt. Helemaal fantastisch is dat Ineke vervolgens persoonlijk het bedrag gaat overhandigen in Kaapstad. In deze pre-school worden de

kinderen de hele dag opgevangen, zodat hun, veelal ongehuwde, (tiener-)moeders naar school kunnen of kunnen gaan werken om in het levensonderhoud van het gezin te voorzien. De moeders worden, indien nodig, ook geholpen bij de opvoeding van hun kinderen. Op school krijgen de kinderen sport, spel en lessen en maaltijden. En er is aandacht voor gedrag, goede manieren en samenwerken. Door de nauwe band met de schoolleiding hebben we goed zicht op de besteding van het geld.

Beneden Maas actief in Afrika

De Soroptimist

De Soroptimist is het magazine voor Soroptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt drie keer per jaar.

DEADLINES EN VERSCHIJNINGSDATA

Nr. 87/2: deadline teksten: 10 februari
verschijningsdatum: 24 maart

Nr. 87/3: deadline teksten: 8 juni
verschijningsdatum: 28 juli

REDACTIE-ADRES

redactie@soroptimist.nl

REDACTIE

Helma Coolman (hoofdredacteur)
Marga Akkerman, Esther Krista Bos,
Coosje Hoekstra, Ineke van Hofwegen,
Dietlindt Seijssener, Heleen Schoone

FOTOGRAFIE Karin van de Kar

FOTO VOORPAGINA By Maren
Photography / inauguratie club Tilburg
Schering en Inslag

VORMGEVING Vincent Smits

ADVERTENTIES

Mogelijkheden en tarieven op
aanvraag via redactie@soroptimist.nl

PRODUCTIE De Toekomst Hilversum

Wilt u lid worden of meer informatie?
Kijk op www.soroptimist.nl
Volg ons op twitter: @NLSoroptimist

Het bureausecretariaat Unie van
Soroptimistclubs is bereikbaar via:
info@soroptimist.nl

www.soroptimist.nl
www.soroptimisteurope.org
www.soroptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

agenda

- 9 NOVEMBER 2019
Werkconferentie, Veenendaal
- 25 NOVEMBER – 10 DECEMBER 2019
Orange the World
- 10 DECEMBER 2019
Dag van de Rechten van de Mens
- 8 FEBRUARI 2020
Wintervergadering
- 8 MAART 2020
Internationale Vrouwendag
- 2 APRIL 2020
uitreiking CASprijs, Amsterdam
- 6 JUNI 2020
Zomervergadering
- 27-28 JUNI 2020
Governors Meeting, Parijs
- 2-4 JULI 2021
SI 100 jaar, Krakau

SOROPTIMIST INTERNATIONAL 1921

80.000 leden en 3.000 clubs in 132 landen.
Vakvrouwen voor vrouwen.

Onze 5 doelen:

- 1 Het vergroten van toegang tot onderwijs voor vrouwen en meisjes
- 2 Het verbeteren van duurzame mogelijkheden voor economische zelfstandigheid van vrouwen
- 3 Het elimineren van geweld tegen vrouwen en meisjes en het bevorderen van deelname van vrouwen aan vredesoplossingen
- 4 Het zorgen voor voedselzekerheid en toegang tot goede gezondheidszorg
- 5 Het betrekken van vrouwen bij duurzame ontwikkeling en het verminderen van de gevolgen van klimaatverandering en natuurrampen

Sculptuur voor Soroptimist Prijs

Deze sculptuur, ontworpen door Soroptimist Janneke de Regt van club Wieringerland, is gekozen als blijvende herinnering voor de winnaar van de Carla Atzema Soroptimist Prijs. De komende weken schaaft Janneke aan dit karakteristieke aandenken. Wil je bij de uitreiking van deze persprijs zijn? Reserveer dan de datum van 2 april 2020 in je agenda en verheug je op een wervelende avond in Amsterdam.

Foto: Tona van der Veldt